

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa A. Ś.
przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W., Towarzystwu Ubezpieczeń i
Reasekuracji "(...)" S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 marca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania wobec wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście

uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ustawodawca zmierza w ten sposób do zagwarantowania, że skarga kasacyjna (nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń) będzie pełnić przypisanie jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie jako środek zaskarżenia wnoszony do Sądu Najwyższego jako sądu kolejnej, wyższej instancji.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 grudnia 2019 r. powód A.Ś. oparł wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Tym elementów nie można dostrzec w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W tej części skargi kasacyjnej skarżący nie przywołuje żadnych argumentów, które w jego ocenie wskazywałyby na zasadność zgłoszonego wniosku o przyjęcie do rozpoznania tego środka zaskarżenia. Ogranicza się on jedynie do wyartykułowania oczekiwanego przez niego kierunku rozpoznania sprawy przez Sąd drugiej instancji, w tym przede wszystkim poczynienia odmiennych ustaleń co do istnienia adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy niedochowaniem należytej staranności przez radcę pr. M. R. w prowadzeniu postępowania administracyjnego przed Wojewodą (...) w przedmiocie rekompensaty za utracone mienie poza

granicami RP a poniesieniem przez powoda szkody. Nie może przy tym uiść uwagi, że w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na przepisy (art. 378 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c. i art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.), wykraczające poza przepisy wskazane w zarzutach wypełniających podstawę skargi kasacyjnej, a których uwzględnienie nie było możliwe z uwagi na ograniczony przepisem art. 398¹³ § 1 k.p.c. zakres kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym.

W sprawie nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c. uwzględniając trudną sytuację materialną powoda.

ke